

Og det er også korrekt, at vi alle sammen godt ved, at i det notat siger regeringens embedsmænd, at undtagelsen kun omfatter retsakter. Men jeg vil bare gøre statsministeren opmærksom på, at som jeg har opfattet det, har udenrigsministeren også senere hen erkendt, at sådan kunne man naturligvis ikke skrive undtagelsen ned til ren og skær retsakter. Jeg tror, udenrigsministeren også har erkendt det over for Europaudvalget. Beslutninger på det militære område træffes jo ikke i form af retsakter, og hvis man virkelig fulgte den opfattelse, som ligger i det notat, så ville undtagelsen dermed være skrevet væk, den ville være tømt for ethvert realitetsindhold. På den måde ville man ved hjælp af jura kunne fjerne undtagelsen simpelt hen.

Og jeg mente egentlig, at regeringen havde erkendt, at den gik altså ikke. Så at det altså er noget mere indviklet end som så, er jeg bange for, vi bliver nødt til at se i øjnene. Og derfor er den eneste instans, som med vægt og fornuft og demokrati kan afgøre det spørgsmål, befolkningen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var statsministerens svar til hr. Keld Albrechtsen om, at det ikke handlede om jura, det her, eller at vi ikke skulle gå for meget op i, om det var juridisk holdbart at diskutere den militære komité, der gav mig lyst til at læse det lille afsnit op fra hr. Jann Sjursens ordførertale, hvor hr. Jann Sjursen siger:

Hvad der imidlertid er endnu mere beklageligt er, at regeringen vil lade danske repræsentanter deltage i den militære komités arbejde, når denne bliver nedsat, uanset hvad man mener om det danske forbehold. Om man er for eller imod det, så er det der. Og det er under den forudsætning, et flertal af befolkningen stemte ja ved folkeafstemningen i 1993. Det er nok muligt, at regeringens kurs kan forsvares juridisk, men politisk bliver der med regeringens og flertallets holdning lagt gift ud for debatten om det betimelige i at opretholde eller ophæve forsvarsforbeholdet.

Debatten drejer sig allerede nu om, hvorvidt regeringen fifler med forbeholdet eller ej. Kristeligt Folkeparti mener, at forsvarsforbeholdet respekteres ved, at regeringen holder Danmark uden for det samarbejdsområde, som forbeholdet vedrører. Så lad de andre fortsætte med deres køreplaner og komiteer for det militære

samarbejde. Det skal vi ikke hindre dem i. Og det har vi også tilkendegivet, at vi ikke vil, og vi når også nok at komme en anden gang, hvis vi får ophævet forbeholdet. Så kan regeringen som på ØMU-området bruge sine kræfter på at fortælle Folketinget og befolkningen, hvorfor den mener, vi skal sidde med ved bordet, og hvorfor forsvarsundtagelsen skal ophæves. Det vil være ærlig snak. For nu er det militære samarbejde i EU ikke længere snak – det er virkelighed. Det er ikke den skrækvision, som det er blevet gjort til. Det står heller ikke i modsætning til samarbejdet i NATO for os at se, om end faren for et dobbeltarbejde og et svækket amerikansk engagement er nærliggende.

Men det er på kant med den danske undtagelse. Det er det, vi synes, man skal forholde sig til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af aftale om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 27/10 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Beslutningsforslaget lægger op til at tiltræde partnerskabsaftalen mellem EF og Mexico. Aftalen vil på en række områder styrke de gensidige forbindelser til gavn for begge parter. Aftalen vil skabe en regelmæssig politisk dialog mellem parterne. De økonomiske og handels-